

Martha HOFFENKAMP

Theologe en
zorgverlener

Het trof haar dat in haar school, het Sint-Laurenscollege in Rotterdam, niet enkel de leerlingen, maar ook vele leerkrachten het katholieke geloof niet meer kennen. Daarom schreef Martha HOFFENKAMP *Mijn school is katholiek!*, een handig naslagwerk voor een breed publiek over de katholieke leer, gebruiken en tradities. De eerste druk (4.000 exemplaren) was in geen tijd uitverkocht.

‘Het katholieke geloof is een schatkamer voor geluk’

Bert CLAERHOUT

Na haar studies logopedie werkte de inmiddels 54-jarige Martha HOFFENKAMP bij kinderen die leden aan de ziekte van Duchenne, een erfelijke spierziekte waardoor velen niet ouder werden dan twintig. De kinderen stelden haar onbevengene vragen over de zin van leven en dood. Voor HOFFENKAMP vormde dat de aanzet om theologie en filosofie te studeren. Ze hoopte zo zinvolle antwoorden te vinden om hen beter te kunnen helpen.

–En vond u die antwoorden in de theologie en filosofie?

Pasklare antwoorden vond ik uiteraard niet, maar als twintiger hoopte ik van wel. Ik wilde voor die kinderen meer betekenen dan alleen een hulp bij ademhalingsoefeningen. Het is mijn vaste overtuiging dat wij niet bij toeval op aarde zijn geworpen, maar dat we geschapen zijn om het geluk te proeven, om via onze medemensen God in ons hart te ontmoeten. Het geloof is een Blijde Boodschap van hoop en troost. We schieten als christen schromelijk tekort als we bij het leed in onze nabije omgeving alleen maar de schouders ophalen.

–Pijn en verdriet hebben voor een christen nooit het laatste woord.

Zeker niet. Iedere mens is voor God een uniek wezen met een eigen naam en identiteit. Michelangelo zei dat hij bij het zien van een klomp steen, daarin meteen al het te maken beeld herkende. Hij moest het er alleen nog uithouwen. Ik geloof dat er in iedere mens een religieuze persoon schuilt. Vaak verstopt, maar toch. Dat respect voor de ander en dat rotsvaste vertrouwen in God heb ik in mijn opvoeding meegekregen. Mijn vader, die tijdens de Tweede Wereldoorlog krijgsgevangene was, leerde me dat ze wel je kleren en je papieren kunnen afnemen, maar nooit je identiteit. Je blijft altijd een mens die God ontmoet in de ogen van de ander. God bindt mensen.

–U bent zorgverlener en identiteitsbegeleider in het Sint-Laurenscollege in Rotterdam en geeft nog deeltijds les. Wat dreef u tot het schrijven van een boek over het katholieke geloof?

Ik stelde herhaaldelijk vast dat het zelfs de leerkrachten aan elementaire kennis van het geloof ontbrak. „Dat kan toch niet, in een katholieke school”, dacht ik dan. Vandaar mijn boek. Bij het schrijven kreeg ik

Martha Hoffenkamp: „Het geloof is geen saus, maar de ziel van een katholieke school.” © Frank Bahnmueller

veel steun van onze rector, Jean Wiertz. Ik wilde het geloof fris en onbevengene uit de doeken doen en aantonen waar de katholieke wortels vandaan komen. En dat op een toegankelijke manier, voor een breed publiek en met veel plaatjes – we leven nu eenmaal in een beeldcultuur.

Het geloof herbergt een enorme rijkdom, een schatkamer aan levenswijsheid en kennis om God te ontmoeten en Hem in ons leven een plaats te geven. Mijn boek wil ertoe bijdragen dat de deur van die schatkamer opnieuw wordt geopend om mensen toe te laten gelukkig te zijn en samen te vieren wat daaruit voortkomt.

–Voor wie is het bedoeld?

Voor leerlingen, leerkrachten, ouders, studenten en al wie belangstelling heeft voor het katholieke geloof. Uiteraard had ik tijdens het schrijven allereerst de jongere generatie op het oog. Mijn ervaring leert dat die het wantrouwen van de oudere generatie van zich heeft afgeschud en open en nieuwsgierig is. Alleen kennen de jongeren het geloof niet meer. De betekenis van sommige kerkelijke hoogdagen is hen vreemd, laat staan dat ze weten wanneer

ze moeten opstaan of gaan zitten tijdens de eucharistie. Wat wil je als er generaties zijn voorbijgegaan die het geloof niet of nauwelijks doorgaven en evenmin de kennis, de weetjes en de gebruiken? Uiteraard maakt mijn boek de jongeren niet in een

„We zijn niet toevallig op aarde geworpen, maar geschapen om via onze medemensen God te ontmoeten”

handomdraai tot nieuwe katholieken. Ik wil hen wel de boodschap meegeven dat ook zij uniek zijn, dat God hen bemint en dat er daarom een goed leven voor hen is. En, tot slot, dat de medemens het mooiste geschenk van God is. Als ik daarin slaag, ben ik gelukkig.

–Is dat uiteindelijk niet de grote opdracht van het katholieke onderwijs?

Ongetwijfeld. Het is een voorrecht leerlingen in hun spirituele zoektocht te begeleiden en ertoe bij te dragen dat ze mede door het geloof goed in het leven staan. In die zin is het geloof niet zomaar een ingrediënt of een saus, maar uitgerekend de ziel zelf van een katholieke school. Het vormt de inspiratie voor alle lessen en activiteiten. Daarom staat in een katholieke school altijd een zorgverlener klaar om leerlingen te helpen. Daarom ook worden verhalen uit de Bijbel verteld om het wel en wee in deze wereld te duiden en duidelijk te maken dat uit alles iets goeds kan voortkomen omdat het deel uitmaakt van Gods scheppingsplan. Dat is onze identiteit, laten we vooral niet verleggen zijn daarover te praten. Thuis krijgen jongeren die verhalen niet of nauwelijks meer te horen. De ervaring leert me dat zij ervoor openstaan, dat ze hunken naar een God die hen vasthoudt. Dat gevoel geldt niet enkel voor de godsdienstles, maar voor alle vakken. Een katholieke school is meer dan godsdienstonderricht.

Martha Hoffenkamp, *Mijn school is katholiek!*, Adveniat, 's-Hertogenbosch, 2011, 132 blz., 24,50 euro, ISBN 978 94 91042 03 4.